

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2107/2021
20.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Петровић, адвокат ..., против тужене Републике Србије - Привредни суд у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 953/20 од 13.10.2020. године, у седници одржаној 20.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 953/20 од 13.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 953/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу Прр 811/20 од 16.06.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, утврђене правноснажним решењем Привредног суда у Крагујевцу Р4 Ст 3739/2019 од 10.10.2019. године исплати износ новчаног обештећења у висини од 800 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца који чини разлику од досуђеног износа од 800 евра, до траженог износа од 2000 евра на име накнаде нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до коначне исплате. Трећим ставом изреке, одбачен је предлог којим се обавезује тужена да тужиоцу исплати износ од 30.000,00 динара на име трошкова насталих пред Привредним судом у Крагујевцу Р4 Ст 3739/2019, односно трошкова ангажовања адвоката ради састављања приговора ради убрзања поступка, као недозвољен. Четвртим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара са

законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж рр 953/20 од 13.10.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о новчаном обештећењу, због повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Крагујевцу Ст 40/13, а повреда овог права на суђење у разумном року тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Крагујевцу Р4 Ст 3739/2019 од 10.10.2019. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења другостепени суд је одлучио ценећи одредбе члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Како се висина новчаног обештећења одређује према чињеницама и околностима у сваком конкретном случају, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, ценећи да нема потребе за одлучивањем о ревизији, ради разматрања питања од општег интереса или питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.03.2020. године са захтевом за накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року од 2.000 евра.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15) прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале

вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1), и да ревизија није дозвољена (став 3).

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић